

עריכה : חיה שפירא
הגהות : אבי שרגאי
עיצוב עטיפה : אריה אנגיל
סדר והבאה לדפוס : מאיר לוי-נחום

הפקה : אורלי לוי

www.orion-books.co.il

ת"ד 5330 חולון 58151

©

כל הזכויות שמורות למחבר

אין להעתיק, לשכפל, לצלם, להקליט, לתרגם, להפיץ או לאחסן ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה שהיא (מכנית, אופטית, אלקטרונית או אחרת). שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מן המחבר.

נדפס בישראל 2010

מיכאל גולדברג

נקודה

איורים: אינה קצב

בְּבֹקֶר כְּשֶׁקָמְתִי, גְּלִיתִי הַפֶּתַעַה:
עַל הַיָּד הַקֵּטָנָה שְׁלִי צְמָחָה לָּהּ נִקְדָּה.

אֵיזָה כִּיף! נִקְדָּה כְּזֹאת חֲמוּדָה,
עֲגָלָה, אֲדָמָה וְשִׁמְנִמָּנָה.

אַחַר כֵּךְ נִבְהַלְתִּי נוֹרָא - אוֹלֵי זֶה רַק חֵלוֹם,
וְאֵין שׁוֹם נִקְדָּה?
שֶׁשֶׁשֶׁפְּתִי חִזַּק אֶת הָעֵינַיִם, וּבְמִקּוֹם אַחַת - גְּלִיתִי שְׁתֵּי...
שְׁתֵּי נִקְדוֹת אֲדָמוֹת וְעֲגָלָגְלוֹת, שְׁתֵּי נִקְדוֹת כָּל כֵּךְ יָפוֹת.

מֵעַנִּין מִי הֵבִיא לִי אֶת הַהֶפְתָּעָה -
אִמָּא, אָבִא אוֹ נִצְנִי הַקֵּטָנָה?

אָמא נִכְנָסָה לַחֲדָר, פִּתְחָה חֲלוֹן, הִרְיָמָה תְּרִיס.
"בִּקְר טוֹב, חֲמוּדִים!" הִיא אָמְרָה,
וּפְתָאוּם נִעְצְרָה.
"הִפְתָּעָה!" קְרָאתִי, "יֵשׁ לִי הִפְתָּעָה מִיַּחַדָּת, אָמא:
שְׂתֵי נִקְדוֹת אֲדַמּוֹת!"

אָמא חִיָּכָה, זֶה הָיָה לָהּ קִצָּת קֶשֶׁה.
"עֲמָרִיקוּ, " הִיא אָמְרָה,
"בְּמָקוֹם לָגוֹן, גִּלְדֵי לְרוֹפֵא."
"אֵיזָה כִּיף!" שְׂמַחְתִּי מְאֹד,
"עֲכָשׂוּ אֶקְבֵּל גַּם מִדְּבִקוֹת!"

עד שהגענו לרופא ספרתי לפחות עשר נקדות.
עשר נקדות זה הרבה מאד, כבר יש לי בשבילן הרבה תכניות.

אוּלֵי אֶלְמֵד אוֹתָן לְשַׁחַק וְלִשְׂרֵר,
אוּלֵי אֶקַח אוֹתָן לִירִיד שְׁבָעִיר.
עַד שְׁחַשְׁבֹתִי עַל הַתְּכֻנִית הַבָּאָה, אִמָּא קָמָה וְאֵל הַרוּפָא נִכְנָסָה.
"אִמָּא," צָעֲקֹתִי, "חֲכִי גַם לִי!"
הִיא מִין שְׂכַחֲנִית כְּזֹאת, אִמָּא שְׁלִי...

הָרוֹפֵא הַרְכִּיב מְשַׁקְפִים עַל אָפוֹ,
הַבֵּיט, מִשֵּׁשׁ, וּלְבִסּוֹף אָמַר:
"טוֹף, זֶה נִרְאֶה לִי מְקַרָּה מְבֹהָק שֶׁל אֲבַעְבוּעוֹת רוּחַ."
'רוּחַ?' חֲשַׁבְתִּי, 'לִי דוֹקָא חֵם,
וְאֵלֶּה לֹא בַעְבוּעוֹת, אֵלֶּה הַנְּקֻדּוֹת הַכִּי חֲמוּדוֹת בְּעוֹלָם!'

כְּשֶׁחֲזַרְנוּ הַבֵּיתָה אִמָּא אָמְרָה:
"עֲכָשׂוּ עַל כָּל נִקְדָּה נִמְרַח קֶצֶת מִשְׁחָה."
אֶת כָּל הַנִּקְדוֹת אֲזַ מְרַחֲנוּ לְבֹן,
עַד שֶׁנִּרְאִיתִי כְּמוֹ סִבָּא קָטָן.

זֶה הָיָה דְּוִקָּא טוֹב שֶׁמְרַחוּ לִי מִשְׁחָה,
כִּי פִתְאוּם הִתְחִיל לְגַרְד לִי נוֹרָא:
לְגַרְד לִי בְּאֵף, לְגַרְד לִי בְּגֵב,
לְגַרְד קֶצֶת בְּרֹאשׁ וְגַם בֵּישְׁבָן.

אָבֵל אָנִי הִתְאַפְּקֵתִי וְנִזְהַרְתִּי מְאֹד,
הֲרִי לֹא רְצִיתִי לְהִפְחִיד אֶת הַנִּקְדוֹת.
כִּי זֶה לֹא כָּל כֶּךָ קָל, וְגַם לֹא כֹה פְּשׁוּט,
נִקְדוֹת כְּאֵלֶּה לֹא קוֹנִים סֶתֶם בִּשׁוּק.

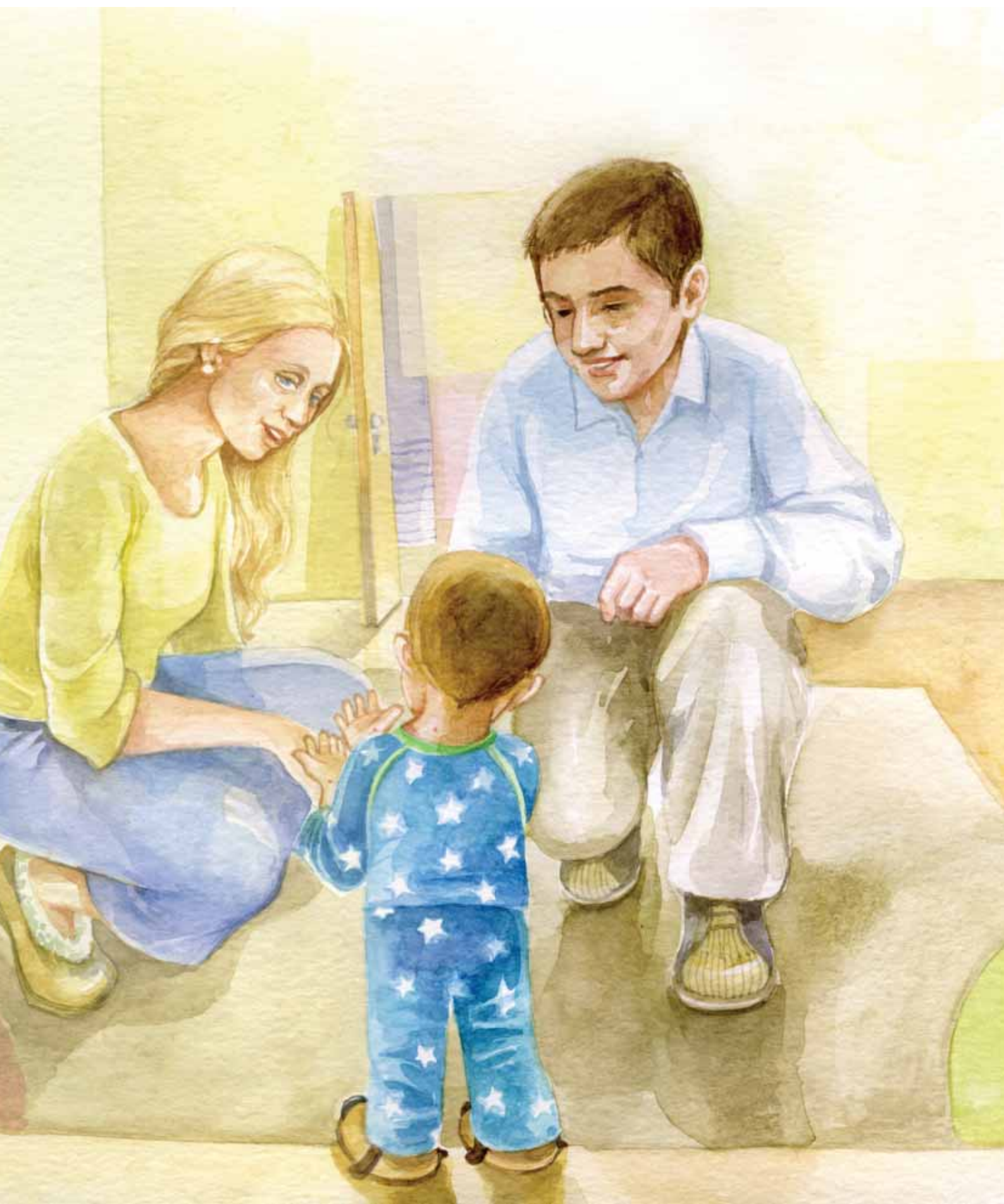
בַּלַּיְלָה גֵּרַד לִי. לֹא הִצְלַחְתִּי לִישׁוֹן.
בְּכִיתִי קִצָּת... בְּעֵצָם הַמּוֹן.
אֲז אָבֹא חֹשֶׁב, וְלִי כֹךְ אָמַר:
"תִּנְיִחַ, חֲמוּד, אֶת הָרֹאשׁ עַל הַכֶּרֶ,
כִּי יֵשׁ פְּתָרוֹן לְבַעֲיַת הַשָּׁנָה -
דֶּרֶךְ בְּדוּקָה לְשִׁקְיָעָה בְּתַנּוּמָה:

בְּמִקּוֹם לְסִפּוֹר כְּבָשִׁים בַּלַּיְלוֹת,
פְּשׁוּט נִסְפָּר אֶת כָּל הַנְּקֻדּוֹת.

אַחַת, שְׁתֵּים, שְׁלֹשׁ וְאַרְבָּע,
וְהִנֵּה אִמָּא אוֹתָךְ כְּבָר מִכֶּסֶה,
חֲמִשׁ וְשֵׁשׁ וְשִׁשׁ...
.. שִׁשִּׁשׁ, שֶׁקֶט, עֹמֵר נֹרֵדִים..."

כִּי נִשְׂאֲרָנוּ בַּבַּיִת, אֲנִי וְהַנְּקִדוֹת,
שֶׁחֲקָנוּ, הַשְּׁתוֹלְלָנוּ וּמִרְחָנוּ מִשְׁחוֹת.
לְפַעֲמִים הָיָה חֵם וְגַם קָצֵת לֹא נָעִים,
אָבֵל אִמָּא אָמְרָה: "כִּכָּה זֶה כְּשִׁחֻלִּים..."

עָרַב אֶחָד פְּתָאוּם שִׁמְתִי לֵב:
"הִי, מַה קוֹרָה לַנְּקֻדוֹת שְׂאֲנִי כָּל כֶּף אוֹהֵב?
הֵן נְהִיּוֹת יוֹתֵר קִטְנוֹת, וּכְבֵר הַרְבֵּה פְּחוֹת אָדָמוֹת,
וּבְכֻלָּל נִדְמָה לִי שֶׁהֵן הוֹלְכוֹת וְנַעֲלָמוֹת!"

"אִמָּא, אָבֵא, בּוֹאוּ מִהֵר!"
אָבֵא הִגִּיעַ מִתְנַשֵּׁף: "כֵּן, חֲמוּד, מַה קָרָה?"
גַּם אִמָּא הִגִּיעָה בְּמַהִירוֹת אֲדִירָה.
"הַנְּקֻדוֹת שְׁלִי, תֵּרְאוּ - הֵן עוֹזְבוֹת, הֵן לֹא רוֹצוֹת אֶתִּי לְהִשָּׂאֵר!"
"חֲמוּד שְׁלִי," צָחָקָה אִמָּא וַיֵּשְׁבָה לְיָדֶי,
"לְאַבְעָבוּעוֹת פְּשׁוּט קֶשֶׁה לְשֶׁבֶת בְּשֶׁקֶט בְּמָקוֹם אֶחָד,
הֵן בּוֹדָאִי מַחְפְּשׁוֹת יֶלֶד אַחֵר, שְׂאוֹתוֹ תוֹכֵלְנָה עֲכָשׁוּ לְבִקֵּר."

A watercolor illustration of a young child with short brown hair, wearing blue pajamas with white stars, sitting on the edge of a bed. The child is looking towards a yellow dresser with drawers on the left. On top of the dresser, there is a small basket containing a teddy bear and a doll. The bed has a light blue blanket. The background is a plain, light-colored wall.

שוב בבקר, כְּשֶׁקָמְתִי, גְּלִיתִי הַפֶּתַעָה:
עַל הַפְּרָצוֹף שֶׁל נֶצְנִי רְאִיתִי נִקְדָּה.
נִקְדָּה אֲדָמָה, נִקְדָּה שְׂמִנְמִנָה...
מִיַּד הַבְּנֹתִי שְׂאֵמָא צְדָקָה.

אֵמָא נִכְנָסָה לַחֲדָר, פֶּתַחַה חֲלוֹן,
הֲרִימָה תְּרִיס.
"בְּקָר טוֹב, חֲמוּדִים," הִיא אָמְרָה,
וְשׁוֹב נֶעְצְרָה.
"הַפֶּתַעָה!" קָרָאתִי, "יֵשׁ לְנֶצְנִי הַפֶּתַעָה!"
וְנֶצְנִי נֶעְמְדָה בְּלוֹל וְחִיכָה וְחִיכָה...

